

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 221. Vt interficerentur. v. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

vitis fructus optimos nunquam non producens, à filiis vestris tam impie & atrociter judicor & tractor, illudor, angustior, &c. quid de illis futurum putatis, qui tanquam palmites aridi erunt à vite vel oliua, optimi fructus matre, radicitus avulsi? Deus pater mihi filio suo omnium innocentissimo non parcit, sed pro abolendis realibus alienis tam severe a deo dilectum percussit, quomodo mei Crucifixoribus & granium peccatorum operariis parceret? quandoquidem promissit redditurum se unicuique secundum opera ejus.

O Peccatores, peccatores evigilate. Quid adhuc iniquitatibus nostris adblandimur? Videntes Christum tam horrenda pro nobis passum supplicia? qui tuit arbor salutaris, optimique succi plena, & vere frugifera, & tamen Deo permittente in ignem amaræ passionis coniectus est. Quid oro fiet de nobis maxima peccatorum mole gravatis, qui in vanum viximus, sicut vivunt ligna infrugifera vel arbores infructuosa! ò Deus misere, miserere & miserere.

§. 220. Ducebantur & alii duo nequam cum eo ut interficerentur. v. 32.

Recte Evangelista dicit, ductos fuisse etiam alios duos nequam, hi inviti ducebantur, Christus autem ibat se ipsum offerens, volens, lubens, bajulansque sibi crucem propriam, plenus desiderio salutis nostræ; dicimus nimirum ille amator ad mortem currebat incitatus flammis & ardoribus dilectionis, propter infinitam in nos Charitatem & vehementiam amoris, id est mori volebat in amore, per amorem; pro amore & amore.

O Bonitas æterna! O Clementia! spes atque refugium peccatorum! indigesne aliqua Creatura tua, quando sic agis, tamque sollicitè eam quaeris; ac si absque ea vivere non valeres? profecto non egres, ex quo vivunt omnia, & sine quo nihil omnino factum est; sed amor inæstimabilis, & immensa benignitas Creatoris hoc totum quod video, lego & audio fecit, ista excessum istum causavit, qui in alio homine vocaretur dementia & fatuitas, si sic duce eligeret ob amorem alterius. Sis igitur benedictus in sæcula, Amen.

§. 221. Vi interficerentur. v. 32.

Novum ab his duobus nequam tormentum accessit, sive isti casu ab hominibus adiuncti sint; sive ex intentione. Nemo enim naturaliter cum infamibus & cum contemptis ambulat, habitat, aut conversatur. Ipsos filios solet pudere, si paulo melius sint vestiti, quam parentes sui, & si tunc parentes vel cognati deterius vestiti, vel moribus simplices

iplos alloquantur, in palam; subducunt sese, subterfugiant. Ecce hoc naturaliter faciunt homines, quomodo igitur natura illa, honorem suum jubere tenens, cum latronibus, cum nequam istis ambulaverit, qui que ex se zelimet. Fuisset Domino solatium, solitariè duci; sed cum talibus duci, revere erat dolor, cor conscindens; istum tamen dolorem propter nos (Ecce propter nos) suscepit, & uti calicem bibit.

Domine Iesu fortiter occidisti in te superbiam meam, & renacitatem honoris indebiti, perdendo honorem tibi maximè debitum. Da ut cum in sancto Sacramento suscepero te, de te fiam humilis corde, & de te uti de vite vera trahā humorē virtutum, tibi laus & gloria in sæcula. Amen.

§. 222. *Et postquam venerunt in locum qui vocatur Calvaria. v. 33.*

Locus iste in quem venerunt cum Christo Iudæi, olim vocatus est Mons Moria, in qua præceperat Dominus Abraham offerre filium suum, in quo & ligna præparaverat holocausti, & filium suum unigenitum ex obedientia sua posuerat, jam jam decollandum proprio gladio & manibus nisi Angelus Domini ictum cohibuisset voce cœlesti interceptum. Ille tamen locus à Calvaria Adami (qui ut gravissimi Patres tradunt) ex antiquissima traditione ibi sepultus erat, sive à Calvitie petrosa, sive à mortuorum animalium & hominum istuc educi solitorum, ossibus aggregatis & spatis, nomen nactus in nullo tunc erat honore, cū eo Dominus ductus est.

Verè, Fratres, non cōgrue creditur, quia erectus sit medicus, ubi jacebat agrotus, & dignum erat, ut ibi ceciderat humana superbia, ibi se inclinaret d. vina misericordia, & sanguis ille pretiosus etiā corporaliter pulverē antiqui peccatoris, dum dignatur stillando contingere, redimisse credatur, ait belle S. Augustinus & ego cum ipso. Pro quo beneficio etiam ex corde gratias divinæ majestati ago.

§. 223. *Ibi Crucifixerunt eum. v. 27.*

In monte scilicet Calvarie inter occidentem & septentrionem medio circiter atque urbi Hierosolymæ adjacente loco affixerunt eum cruci isti, qui Cruces & patibula promeruerant omnia. Cruci duo brachia habenti & malum seu truncum. Ad hanc Crucem alluisse Apostolos ad Eph. 3. cap. dicens, *ut possitis comprehendere cum omnibus Sanctis, quæ sit latitudo, longitudo, sublimitas & profundum*, in latitudine brachia, in longitudine truncum considerant, & denique firmam in sublimitate & profunditate, quomodo autem affixus seriem Christus Beatissima Brigitta ita contestata est. l. 7. c. 15. ut ipsa refert: *Ad montem Calvaria dum essem in æstivissima plorans vidi Dominum nudum & flagellatum, ductum per Iudeos ad crucifigendum: qui diligenter ab eis custodiebatur, vidique tunc foramen quoddam excisum in monte & Crucifixerunt*